

СУ ПЛАНИНАРСКО СКИЈАШКО ДРУШТВО „ПОШТАР“ НОВИ САД
 21000 НОВИ САД, улица Народних хероја бр.2,
 Телефони за контакт: канцеларија Телефон: 021 4848-539,
 - 060 633-5124 - Томислав Стаменић, председник,
 - 062 621 217 - Катарина Паљић, секретар,
 - 064 292 89 73 - Владимир Кандић, начелник.
 Е-пошта: psdpostar@gmail.com е-сајт: www.psdpostar.org.rs
 ПИБ:102676375, Жиро рачун:310-7748-55 НЛБ Континентал банка Н.Сад

VETROVITI VIKEND NA RAJCU

Bila sam za vikend, od 5-7 aprila, na Rajcu. Prvi put u životu, sa mojim planinarskim društvom „Poštar“ iz Novog Sada. Malo je reći „Bilo je lepo“. Za mene je to bio doživljaj prepun utisaka, jer ja sam relativno taze planinar. Iza mene prošlogodišnji uspon na Galičicu i nekoliko planinarskih tura po našoj Fruškoj gori. Skromno rekli biiskusni planinari. Ali kažu da za planinarenje nikad nije kasno. Možda su za mene utisci mnogo intenzivniji baš zato što je sve to za mene novo. Svaki put kad krenem u planinu otkrijem nešto više od same šetnje kroz šumu i preko livada, od vijugavih okomitih staza punih korenja i kamenja i preskakanja potočića. A to je druženje sa ljudima koji vole što i ja, koji gledaju na prirodu mojim očima, koji su po pravilu druželjubivi, predusretljivi, trpeljivi, jednostavni, puni razumevanja.

A počelo je sa vetrom i pretnjom da će biti kiše. Tome se niko nije radovao. Tako smo se i pripremili, za svaki slučaj - nepromočive jakne, kabanice i obavezne planinarske cipele. Nas dvadesetak, pod vođstvom Stojanke i Tome. Prvo me je iznenadio (za planinarske uslove) odličan smeštaj u objektu Radničkog naselja Rajac koje pripada DOO Kolubari – ugostiteljstvu iz Vreoca a izgrađeno je za oporavak radnika Kolubare. Lepo uređen kompleks, sa pratećim sportskim sadržajima koji koriste mnogi, najmanje zaposleni u Kolubari, kaže upravnik objekta.

Jutro vetrovito po obećanju meteorologa ali to nas ne sprečava da odmah posle doručka krenemo na vrh Rajca. Iako je oblačno i proleće tek osvaja Rajac i okolne planine naslućujem punu lepotu prirode. Zamišljam zeleni Rajac pod suncem za koju nedelju i more zrelog žita pod kosama kosilaca sredinom jula. Na vrhu, kratak predah jer baš duva. Kako smo krenuli nizbrdo, sa druge strane, prema Dobroj vodi, odjednom više nema vetra. Drveće tek pupi, poneka voćka u cvetu, na sve strane rano poljski cveće- ljubičice, kukurek, narcis, divlji zumbul... Ali u nekim udolinama sneg se još uvek opire proleću. Idemo laganim tempom, šetnjom, pravimo pauze za fotografisanje i osveženje. Uopšte ne osećam nikakav napor iako od jesenas nisam pešačila. Rajac je kao stvoren za one koji baš nisu u kondiciji. Tako su mi i rekliiskusni planinari. Kroz dva sata stižemo do planinarske kuće Dobre vode. Pravi naziv za ovo mesto, jer retko kada imam priliku da pijem tako kvalitetnu i svežu vodu, direktno sa izvora. Odmaramo se na štedljivom suncu, polegali po još suvoj travi ćaskamo, neko dremka, čašćavamo se i razmenjujemo hranu iz ranca, onako, ko šta ima.

Povratak u istom tempu, samo smo sada još opušteniji jer shvatamo da od kiše nema ništa, pa nam se baš i ne žuri. Na vrhu Rajca vetar je oslabio pa zavaljena na drvenoj klupi uživam jedno vreme u prelepom pogledu i neobičnoj tišini, koju remeti samo cvrkut ptica i neki udaljeni traktor. Posle večere malo smo prošetali do Planinarskog doma gde se održavao nekakav kurs iz prve pomoći. Najzad, umor me je sustigao i jedini spas bio je zdrav san, koji je za neverovati u kontinuitetu trajao deset sati.

Sutradan, neobavezna lagana šetnja u pravcu Sportsko – rekreativnog objekta „Rajac“ Vojske Srbije. U kasarni ni žive duše, pa nastavljamo šetnju među preleperim vikendicama i baštama prepunim prolećnog cveća. Već na samom početku pridružila su nam se dva mala pratioca, izglednala i napuštena dva kućeta koji su odmah postali ljubimci svih šetača. Pratili su nas svo vreme šetnje i za vernost bili nagrađeni zasluženom hranom. Toliko su nam osvojili srca da su mnogi poželevi da ih usvoje. Kad smo posle ručka napuštali objekat videla sam ih kako se radosno igraju sa nekom novom decom i znala sam da će se neko već pobrinuti za njih.

Vratili smo se u Novi Sad oko 5 sati. Vetar je stao, kiša još nije pala, bilo je toplo i sunčano a moje srce je bilo radosno što sam jedan vetroviti vikend provela baš tamo gde sam bila. Znam da ću na Rajac ići ponovo.

Zdeka Kasper

Snimili: Zdenka Kasper, Tomislav M. Stamenić, Vladimir Kandić, Svetlana Radovančev Kandić

Na vrhu Rajca - Suvobor

Лале на Суворору

фото: Светлана Радованчев 2018.

Суворор, река Дичина

фото: Светлана Радованчев 2018.

Na vrhu Rajca - Suvobor

Rajac – Dobra voda

Prilog za sajt pripremio Borivoje Veljković
Na FB PSD “Postar” objavio Siniša Petrov

Na sajtu objavila Katarina Paljić